

Læs om årets spændende tur til Madeira og det hyggelige og morsomme besøg i Grønne-gårdsTeatret.

"Fortidsminder" handler denne gang om olieskurene på Esbjerg Havn.

Kommende arrangement:
Aftenbesøg i Zoologisk Have.

Kære medlemmer

Som man kan læse her på siden, sker der hele tiden nye ting i vores gamle selskab, som altså nu er solgt til en ny canadisk ejer. Og i Danmark har man ændret organisationen og posterne hos den øverste ledelse.

Det kan være vanskeligt at følge med – og det har da heldigvis heller ikke nogen betydning for vores forening, der fortsætter på vanlig vis. Senest med det årlige besøg i GrønnegårdsTeatret, hvor tilslutningen i år var rekordstor.

Nu går vi så bare og afventer, hvornår det bliver sommer, den må vel komme på et eller andet tidspunkt.

Men uanset vejret ønskes I alle en god sommer.

Couche-Tard har købt Statoil Fuel & Retail

I forbindelse med købet udtaler Jacob Schram, CEO, Statoil Fuel & Retail, bl.a.: "Vi bliver nu den europæiske gren af Nordamerikas største, børsnoterede conveniencekæde. Tilsammen vil vi have et netværk med over 8.000 butikker rundt om i verden.

Det er med stor glæde, at jeg kan oplyse, at Couche-Tard har erhvervet over 90 procent af aktierne i Statoil Fuel & Retail og har frafaldet alle andre krav i deres tilbud. Det betyder i praksis, at Couche-Tard har købt Statoil Fuel & Retail.

Med Couche-Tards strategiske mål om at vokse i Europa, deres stærke kundeorienterede kultur, decentraliserede driftsmodel og historie med at reinvestere i sine virksomheder er jeg overbevist om, at dette er en stor mulighed for vores selskab og vores videre succes."

Tillykke

Finn Jensen	70 år	4. september
Ole Strandberg	70 år	11. september
Preben Mühring	70 år	20. september
Valther A. Kisling	85 år	25. september
Vagn Erik Hove	70 år	1. oktober
Erik Clausen	75 år	2. oktober
Cathrin Nord	60 år	6. oktober
Kirsten Møller	70 år	7. oktober
Frode Madsen	70 år	22. oktober
Joen Simonsen	85 år	24. oktober
Knud Olsen	75 år	2. november
Torben Petterson	70 år	14. november
John Jensen	75 år	25. november

Velkommen

Nyt medlem i Statoil Pensionistforening ØST

Jytte Larsen, Birkerød

SeniorNyt

Medlemsblad for Statoil Pensionistforening ØST

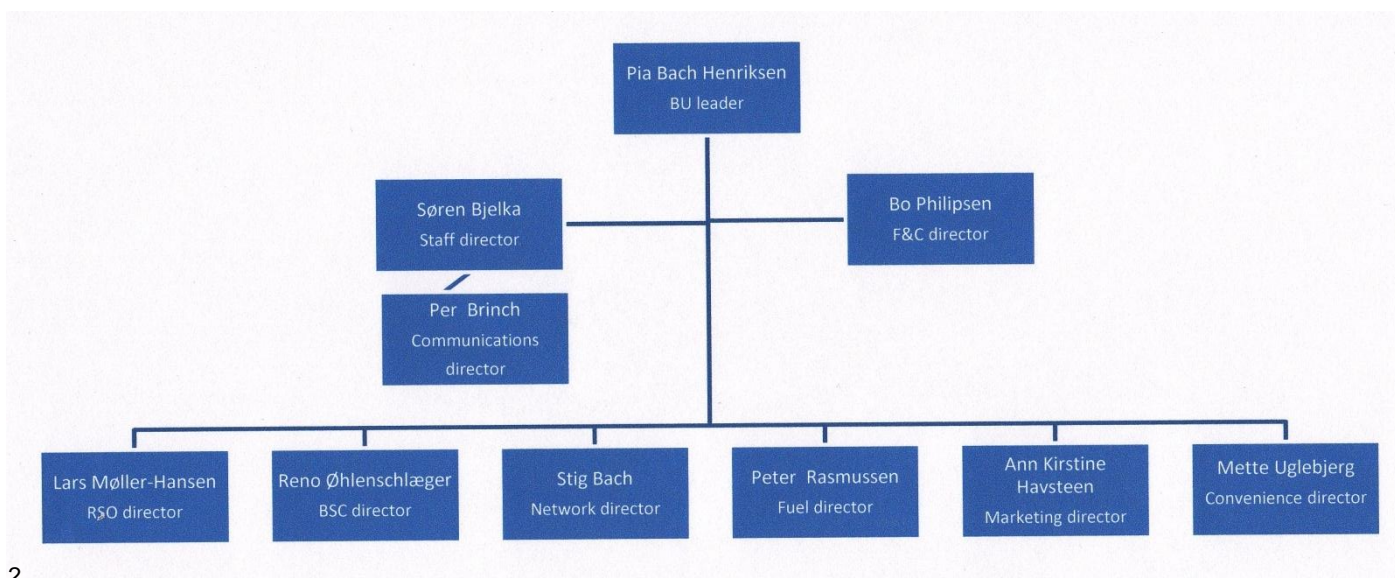
Redaktion: John Rostholm Tlf: 48 17 08 65
Tryk: Statoil Kontorservice/Grafisk Tlf: 33 42 40 78
Oplag: 230 eksemplarer

Forsiden: Vandring langs vandingskanal på Madeira
Indsat: GrønnegårdsTeatret, klar til årets morsomme forestilling.

Næste nummer af SeniorNyt udkommer den 1. december.

Ny organisation i Statoil Fuel & Retail i Danmark.

Organisationen i Danmark er blevet reorganiseret og vil fra den 1. september se ud som vist i dette diagram:

"FORTIDSMINDER"

Statoil og Esso har gennem alle årene været en betydende leverandør til den danske fiskeflåde. I 1987 ved købet af Calpam blev man helt dominerende på dette marked.

Disse aktiviteter ophørte i juni 2011, da Statoil afhændede sin marineafdeling til Malik Supply.

I de år, hvor der var rigtig gang i forretningen, ikke mindst på Esbjerg Havn, havde man her sit tilholdssted i "de syv små hjem", som var betegnelsen for de skure som olieleverandørerne brugte som basis for deres aktiviteter.

Disse skure, som ikke var nogen pryd for havnen, blev på et tidspunkt fjernet og erstattet af en fælles bygning for de selskaber, der var tilbage.

Olieskurene kom på museum.

Firmaet er altså helt ude af kystsalg/marineaktiviteter, men fortiden er kommet på museum.

På Esbjerg Fiskeri- og Søfartsmuseum har man bevaret to af de gamle olieskure fra Esbjerg Havn, og det er Calpams og Esso's, som nu er opstillet på museets udendørs areal.

Oliehuse, Esbjerg havn
Oliehusene var kontor for de forskellige firmaer, som leverede brændstof til kutterne på havnen. Fra oliehuset dirigeredes de oliebåde, som sejlede rundt i bassinerne og leverede brændstoffet om bord. Oliehusene fungerede samtidig som uformel forhyringscentral for fiskerne. Opslag på tavlen i huset viste, hvem der søgte mandskab eller hyre. De første oliehus blev opført på Esbjerg havn i 1930'erne. De blev nedrevet i 1988-89.

jro

Kommende arrangementer

Aftentur i Zoo

Onsdag den 26. september skal vi på et spændende aftenbesøg i Zoo.

Vi bliver vist rundt i haven og får fortalt sjove og spændende historier om dyrene og Zoo's anlæg. Vi hører hanløven brøle sit aftenbrøl og oplever chimpanserne bygge rede for natten,

ser søløverne gå til ro på klipperne, og vi skal selvfølgelig ind i det nye elefanthus, mens elefanterne spiser deres aftensmad.

Rundvisningen varer ca. 2 timer.

Bagefter vandrer vi den korte tur ned ad Valby Bakke til Hansens Gamle familiehave, hvor der serveres en dejlig wiener schnitzel med efterfølgende kaffe/te.

Indbydelsen til arrangementet udsendes i slutningen af august måned. Sidste frist for tilmelding er d. 10. september. Deltagerprisen er 200 kr, og deltagerantallet er begrænset til 60 personer.

Årets julefrokost

Der er heldigvis lang tid til jul, men sæt et kryds i kalenderen ved **lørdag den 17. november**, hvor vi holder den traditionelle julefrokost i Domus Statoil. Indbydelsen udsendes midt i oktober måned.

Deltagelse er som sædvanlig Gratis, og der er ingen begrænsninger i deltagerantallet.

Statoil Pensionistforening Øst

www.seniornyt.com

Formand:

John Rostholm john@rostholm.dk 48 17 08 65

Næstformand:

Leif Mortensen leifwith@hotmail.com 21 96 08 17

Kasserer:

Lars H. Jensen dlhl@post7.tele.dk 45 86 49 76

Sekretær:

Mikael Blak mikaelblak@mail.tele.dk 49 14 58 12

Bestyrelsesmedl:

Else Holm eholm1@live.dk 56 14 30 21

MADEIRA 28. maj – 4. juni.

Årets udlandstur til Madeira blev en fantastisk oplevelse for de 23 deltagere. I dejligt, behageligt vejr fik vi set den spændende ø med den afvekslende natur og eksotiske og smukke beplantning og nydt nogle af de gastronomiske muligheder, øen byder på, og hertil selvfølgelig smagt forskellige lokale drikkevarer. I det følgende kan man læse om nogle af turens højdepunkter.

Professionel og meget vidende guide.

Vores guide på turen var med allerede fra København. Han hed Igor, var portugiser, men talte flydende dansk og havde et fantastisk kendskab til Madeira. Ud over han kunne fortælle om øens historie, kultur, natur, politik o.s.v. havde han masser af informationer om Portugal og relationerne mellem Portugal og Danmark både i fortid og nutid. Så vi blev livligt underholdt på busturene i løbet af ugen. De små ændringer i programmet, som blev nødvendige på grund af vejarbejde og tæt skydække på turen til højsletten, klarede han fint, så hele ugen forløb til alles tilfredshed.

Vores buschauffør hele ugen var Manuel, der med stor dygtighed sørgede for at vores busture på de mange smalle veje med masser af hårnålesving og bratte stigninger blev gennemført med stor sikkerhed.

Høje bjerge og dybe dale.

Madeiras højeste punkt er Pico Ruivo, 1862 meter over havet. Hertil kan man kun komme til fods. Men til Pico Arieiro, der "kun" når op til 1810 meter, kunne vi komme med bus, og det gjorde vi. Ad smalle veje, efterhånden gennem et øde bjerglandskab med smukke udsigter til vældige dale, nåede vi toppen.

Her var der skyer til den ene side, men fantastisk udsigt til den anden side. Vi nød udsigten, indtil bussen begyndte tilbagereturen, og samtidig væltede skyerne ind over hele området, så vi var heldige.

Valfartskirke og slædekørsel.

Efter en spændende guidet gåtur gennem Funchals smalle gader med et besøg i Domkirken og i det store fiske- og frugtmarked bragte bussen os efter frokosten op til den gamle bydel Monte. Vi gik den korte, men stejle tur til Valfartskirken og tog de 72 stejle trin op til selve kirken. Vores guide fortalte lidt om kirken, og om hvordan katolikkerne fik syndsforladelse ved f.eks. at kravle op ad de 72 trin indtil flere gange.

Efter at have besøgt den flotte kirke var der flere, som valgte en kælketur ad de smalle og stejle gader ned mod Funchal, og det var en oplevelse. To mænd løb slæden i gang, og hoppede derefter op bag på slæden, hvor de styrede ved at slidse fra den ene side af vejen til den anden, som når man løber slalom.

Ved slutningen af turen blev vi fotograferet, og som man kan se på håret, var der god fart på nedturen.

Leif M.

Ingen farlige dyr.

På Madeira er der ingen farlige krybdyr, slanger, rovdyr eller insekter, så man kunne vandre overalt.

Det eneste vi kunne støde på var de mange firben, som var særlig talrige i nogle af parkerne, hvor der var blomster og insekter.

Mad og drikke

Hver dag kunne vi på hotellet nyde en stor morgenbuffet, og kl. 20 kunne vi kaste os over aftenbuffeten med mange valgmuligheder.

På frugt- og fiskemarkedet i Funchal havde vi set nogle af de spændende fisk, som blev bragt i land. Og i løbet af ugen fik vi lejlighed til smage dem til frokost, idet vi hver dag fik en tre retters menu på forskellige gode restauranter rundt på øen.

På Arsenio's i Funchal, der er kendt for Fado-optræden om aftenen, fik vi serveret nogle kæmpe tunbøffer. På kysten ved Santana, hvor vi fik smagt Madereia vin, fik vi i den meget flotte restaurant med udsigt over kysten svinekød i vin- og hvidløgslage.

I to dage fik vi den sorte kårdefisk. Først på nordkysten i Porto Moniz hvor den blev serveret med banan. Dagen efter i Câmara de Lobos, hvor vi desuden smagte de tørrede hajer, som vi et par dage før havde set fiskerne hænge til tørre på kajen.

I restauranten i den flotte park Quinta Splendida bestod hovedretten lidt mere traditionelt af kyllingefillet. Afslutningsmiddagen om søndagen var oksekød på spid, og samtidig fik vi nogle meget velsmagende brød, bestående af hvedemel og kartoffel. Alle disse måltider blev indledt med en velsmagende suppe og afsluttet med en let dessert. Så alle følte sig mere og mere mættede, som ugen skred frem. Ingen gik sultne i seng.

Der blev naturligvis smagt Madeira hedvin på turen. Ved Santana fik vi en dejlig smagsprøve inden middagen, og til desserten fik vi serveret en meget sød en af slagsen.

Øens "nationaldrik", Poncha, fik vi lejlighed til at smage flere steder i forskellige varianter. Enten fremstillet udelukkende på basis af frisk citronsaft eller den sødere variant, der også var tilsat appelsinsaft. Og så naturligvis tilsat flydende bihonning og masser af sukkerrørsbrændevin, det hele rørt sammen med den specielle poncha-rørepind. En velsmagende drik, som virkede meget uskyldig – men halvdelen af drikken var altså brændevin.

I Canico, hvor vi lige var inde og se kirken, lå der naturligvis en bar overfor. Her havde de en meget speciel lokal drik, kaldet "Heksete". Den bestod af brændevin tilsat en hel del lokale urter. Mange af os smagte den, men måtte konstatere, at det næppe blev vores yndlingsdrik. Birgit Højgård skulle dog have en flaske med hjem. Og selv om den kun solgtes uden urterne, hvis sammensætning er en hemmelighed, lykkedes det ved guidens hjælp at få dem med. Birgits gæster har noget at se frem til.

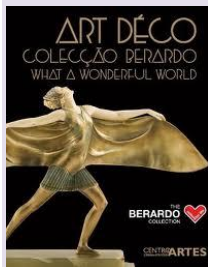

Spændende kunstmuseum.

Centro das Artes Casa das Mudas.

Vores tur til højsletten blev lidt kortere end oprindeligt planlagt, da voldsomt skydække hindrede enhver udsigt.

Til gengæld fik vi så tid til at besøge det moderne kunstmuseum i Calheta, som er tegnet af den prisvindende portugisiske arkitekt Paulo David.

Den aktuelle udstilling var en privat Art Deco samling ejet af en portugisisk rigmand, José Perardo.

Art Deco perioden var fra 1925 til 1939, men er i forskellige sammenhænge genoptaget efter krigen. Samlingen bestod af en imponerende plakatsamling, flotte møbler og kunstgenstande.

Selve museet var med sin arkitektur og indretning absolut et besøg værd, så vi kunne godt have brugt mere tid, men vi skulle videre med bussen, og vi kom hurtigt om bord, for regnen væltede ned, for første og eneste gang på hele turen.

Kanon sejltur

Torsdag var fridag, hvor hver enkelt kunne tilrettelægge sit eget program for dagen.

Vi var 10, der havde valgt at bruge en del af dagen på en sejltur med Santa Maria de Columbo. Skibet var en kopi af det flagskib, som Christopher Columbus sejlede med, da han i år 1492 opdagede Amerika. Kopien blev bygget på Madeira i 1997 af hollænderen Robert Wijntje og lokale håndværkere, og siden har skibet sejlet med tusinder af turister.

Kl. 10:30 gik vi om bord og fandt nogle gode pladser. Da alle var klar, sejlede vi ud og kunne nyde den smukke udsigt over Madeiras sydkyst, mens vi spejdede efter delfiner. Det varede ikke længe før de dukkede op, og det var et imponerende syn, når de op til 2½ meter lange og 150 kilo tunge delfiner sprang og legede omkring skibet.

Alle forsøgte at fange dem med kameraet, men det var ikke let.

På underste dæk var der museum og toiletter, og på mellemdækket var der bar, hvor der kunne købes drikkevarer, og man kunne tale med to papegøjer, som sad på en pind og sagde hello og goodbye. Man kunne også se redskaber, som besætningen havde benyttet til bl.a. madlavning.

På øverste dæk ved siden af kaptajnens kahyt fik vi serveret madeira, vin og honningkage. Senere blev der kastet anker, så dem, der havde lyst, kunne få sig en svømmetur. Alle blev hjulpet ned i vandet. Men Inga hoppede op på rælingen og tog et flot hovedspring, hvilket fik flere af tilskuerne til at klappe.

Efter tre spændende timer gik turen hjemad, men inden vi nåede havn, skulle vi lige høre og se, at kanonerne virkede.

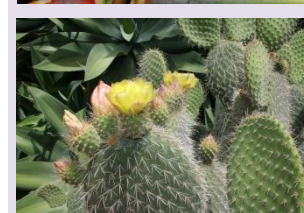
Leif M.

Eksotiske træer og planter

Overalt på Madeira kunne vi nyde de mange smukke træer og blomster, ikke mindst i den flotte park Quinta Splendida med over 1000 forskellige planter og blomster.

Levadavandring

Madeira er kendt for sine levadaer, vandingskanaler, som findes overalt på øen og gennem mange hundrede år har gjort det muligt ved hjælp af vandring at dyrke jorden på bjergskråninger også på den del af øen, hvor det ikke regner så ofte.

Vandring langs kanalerne er blevet den helt store turistattraktion. Vi oplevede det to gange.

En kort og fredelig tur på en rimelig god sti gennem en del af det område, som er på listen over UNESCOs verdens naturarv. Et område hvor man efterhånden genetablerer den oprindelige laurbærskov. Her fortalte guiden om de forskellige lavaarter, vi stødte på og om nogle af de spændende planter, vi så undervejs.

Og så en længere tur, i alt omkring 6½ kilometer ad en lidt mere udfordrende og ofte meget smal sti med stejle skrænter ned i dybet til den ene side. Landskabet var præget af eukalyptus træer flere steder med tydelige spor af skovbrande. På hele turen var der udsigt ned til dalen. Ud over lyden af kirkeklokker var der en fantastisk stilhed, indtil landsbyens hunde gik i gang med deres gøen.

Ikke alle havde mod på den lange levadavandring. Guiden havde måske lidt for dramatisk beskrevet turen, som naturligvis var ufarlig, men ganske spændende. De, der ikke deltog, blev efterladt sammen med chaufføren på en café, hvor de hyggede sig.

Gamle og nye kirker

På vores ture rundt på øen blev der aflagt besøg i de lokale kirker.

Det blev til hele seks gamle kirker, de fleste med de specielle maledede lofter. Ved siden af vidjeflettefabrikken i Camache så vi en noget anderledes kirke, bygget i beton i moderne stil.

Afslutningsmiddag, fado og folklore.

Den sidste aften var der afslutningsmiddag på en restaurant i Funchal.

Menuen stod på oksekød på spid, og undervejs var der fado-sang og folkedans, som også inddrog nogle af middagsgæsterne, og især vores næstformand viste sine danseevner.

På busturen retur til hotellet rettede Poul Luxhøj en tak til arrangør, chauffør og guide for en vellykket tur. Chaufføren gjorde et sidste stop på et udsigtspunkt, hvor vi kunne nyde en flot udsigt over det oplyste Funchal. Tidligt næste morgen startede vi så hjemturen til Danmark.

GRØNNEGÅRDSTEATRET 26. JUNI

Vejrudsigten var blevet ivrigt studeret i dagene op til den 26. juni. Det var et noget tvivlsomt vejr, men da dagen oprandt, blev det heldigvis en dag uden regn, og den sluttede endda med solskin. Så et rekordstort deltagerantal kunne mødes i Designmuseum Danmarks Have til det traditionelle arrangement.

Der var omkring 130 statoildeltagere, heraf 94 fra vores forening. Arrangementet var igen i samarbejde med Statoil Fuel & Retail, og Jesper Hyldal havde på ny påtaget sig at stå for arrangementet. Efter alle havde fået slået sig ned på tæpper og stole, kunne vi den næste 1½ time nyde en lækker buffet med vin og vand og selvfølgelig hinandens selskab. Klokken 19:30 gik årets forestilling i gang. Molières Tartuffe i en virkelig morsom og velspillet opsætning. Så der var stor tilfredshed med årets arrangement, da vi omkring klokken 21:15 kunne forlade haven. jro

